EVANGELIUM LUCAE ET MARCI CUM GLOSSA ORDINARIA. HONORIUS AUGUSTODUNENSIS. VITA COLOMANNI. ERCHENFRIDUS ABBAS MELLICENSIS. VITA VIRGILII

Italien, Nordfrankreich, Klosterneuburg, 12. bis 13. Jh. Seite 251r

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=764
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

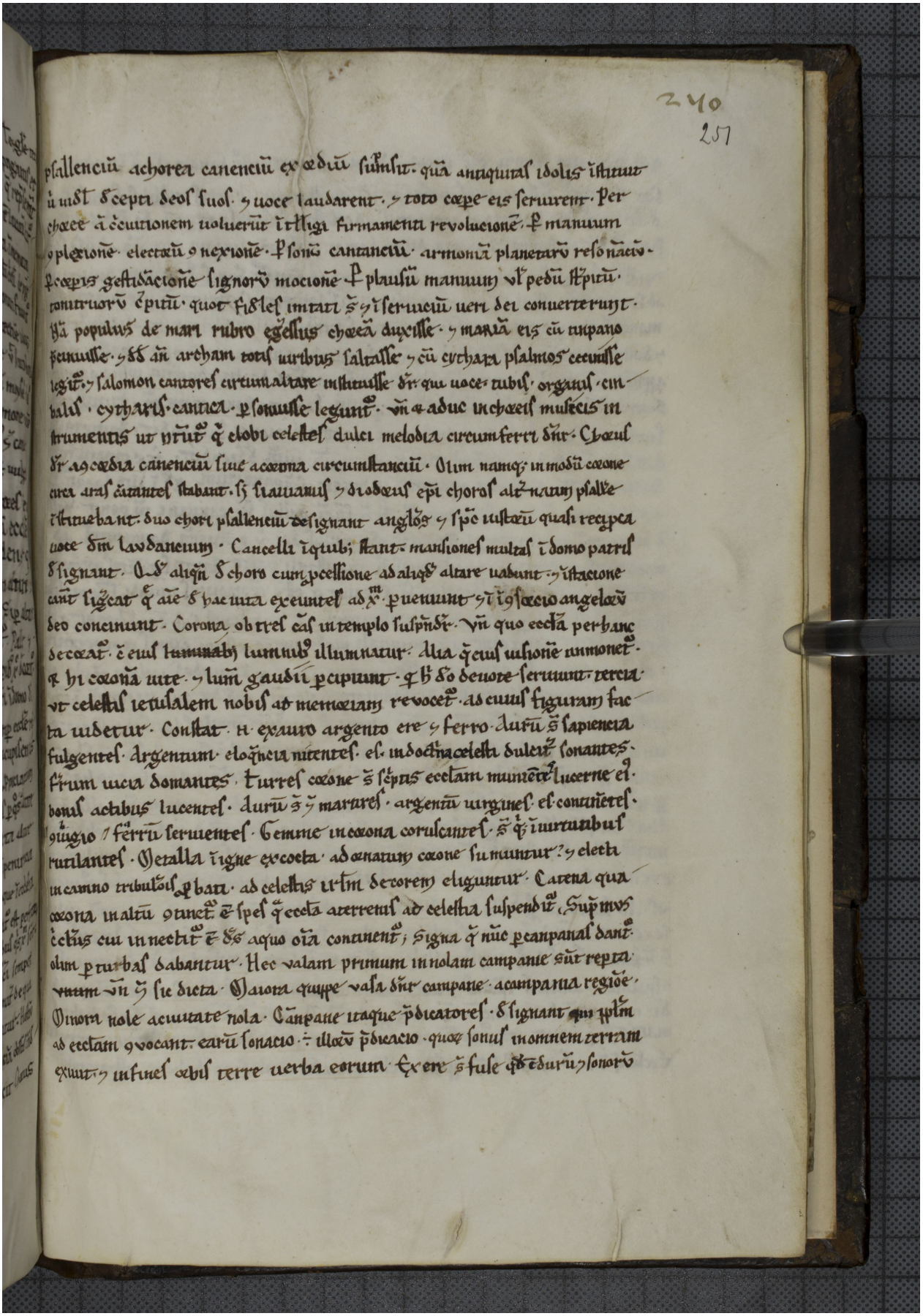

psallenciū achorea caneneciū ex ædiū sumsit. quā antiquitas idolis istituit
ū uidt sceptra deos suos. ⁊ uoce laudarent. ⁊ toto cōpe eis seruirent. Per
chorea ā ēcurionem uoluerūt intelligi firmamenti revolucionē. ꝑ manuum
ꝑplexionē electarū ⁊ nexionē. ꝑ sonū cantaneiū. armoniā planetarū resonāciū.
ꝑ cōpis gestidāciōnē signorū mocionē. ꝑ plausū manuum vl pedū spiritū
contrariorū ēpiritū. quot fidles intrari s ⁊ i seruiciū uerī dei conuerterunt.
Hā populus de mari rubro egēssus chorea duxisse. ⁊ mariā eis cū tympano
pecussisse. ⁊ dd ān archam totis uirtibus saltasse ⁊ cū cytharā psalmos cecinisse
legit. ⁊ salomon cantores circumaltare instituisse dr. qui uoce tubis. organis. cim
balis. cytharis. cantica. ꝑsonuisse leguntur. vn ⁊ adhuc in chorcis musicis in
strumentis ut ytrū q̄ clobi celestes dulci melodia circumferri dnt. Chorus
dr a cordia caneneciū siue a corona circumstaneciū. Olim namq; in modū coronē
circa aras cantantes stabant. si stauranus ⁊ diodorus epi choros alternatim psalle
ī stituebant. duo chori psalleneiū designant angelos ⁊ spō iustorū quasi recipe
uoce dm laudaneium. Cancelli iqtubi stant mansiones multas ī domo patris
designant. Q. d. aliqn d chorō cum pcessione ad aliqd altare uadunt. ⁊ istacione
cant signat q̄ aie d hac uita exeuntes ad xm pueniunt. ⁊ i ipso cio angelorū
deo concinunt. Corona obtrtes eas in templo suspndt. vn quo ecclā per hanc
decorat. ē eius luminaris luminis illuminatur. Alia q̄ eius uisionē inmonet.
q̄ hi coronā uite. ⁊ lum gaudii pcipiunt. q̄ hi d deuote seruiunt. tertia
vt celestis ierusalem nobis ad memoriam revocet. ad cuius figuram fac
ta uidetur. Constat. H. exauro argento ere ⁊ ferro. auru s sapiencia
fulgentes. argentum. eloqncia nitentes. es. in doctrina celesti dulcit sonantes.
ferrum uicia domantes. turres coronē s septus ecclam munient. lucerne es.
bonis actibus lucentes. aurū s ⁊ martires. argentū uirgines. es. continentes.
iugio ferrū seruientes. Gemme in corona coruscantes. s q̄ i iurtutibus
rutilantes. Metalla ī igne excocta. ad ornatum coronē sumuntur. ⁊ electi
in camino tribulōis ꝑbati. ad celestis uitm decorem eliguntur. Catena qua
corona in altū ⁊ tinet. ē spes q̄ ecclā attrahit ad celestia suspendit. Sup mus
ceiis cui inniititur. ē ds aqua oia continent. Signa q̄ nūc pcampanas dant.
olim ptubas dabantur. Hec valam primum in nolam campanie sūt repta
tum vn ⁊ sic dicta. Maiora quippe vasa dnt campane. a campania regione.
Minora nole a minutate nola. Campane itaque pdicatores. d signant qui ꝑim
ad ecclam ⁊ vocant. earū sonacio. ÷ illorū pdicacio. quoq sonus in omnem terram
exiuit. ⁊ in fines orbis terre uerba eorum. Ex ere s fuse q̄d ēdurū ⁊ sonorū